

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Jóváhagyatott*

Forrás:

Pesti Napló

Bn

(Hely)

1924. 1. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.857

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Közp. n.

Jóváhagyatott

A villamosvasutak 70 százalékos tarifaeemelése, amellyel e hét elején állott elő a vasutak vezetősége, ma délután szerencsésen tető alá jutott. Mintha tündérmeszeszöny varázsvesszővel járt volna az emelés gondolata előtt, minden akadály azonnal eltűnt útjából. A főváros illetékes urai nyomban az emelési kérelem aktáinak tanulmányozásába fogtak és rövid homlok-ráncolás után arra az eredményre jutottak, hogy a vezetőség kérése alapos, jogos, megfontolt, tehát teljesítendő. Alig mondták ki a szót, saszárnynon repültek fel az akták a kereskedelemügyi minisztériumba, ahol az illetékes urak az uzonnájukat tolták félre, hogy csak tüstént a villamostársaság vezetőségének rendelkezésére álljanak. Ismét emelésről van szó? Lehet róla beszélni. 70 százalékos emelés? Arról is lehet beszélni. S az emelés, amely a hét elején még csak ködös gondolat volt, ma már kijegesedett, kristálytisztá valóság — megvan, itt van, az új jegyeket alkalmasint már nyomják, (ha ugyan már ki nem nyomták) s a jövő héten a felemelt tarifát szegezik az utas mellének.

E gyorsaság előtt kalapot kell emelnünk. A közigazgatás ezzel szinte halomra dönti a lassúságáról szóló rágalmakat. A közönség bizonyára megalkotja vélekedését erről a gyorsaságról, s alkalomadtán majd hathatós módon nyilvánítani is fogja vélekedését. De addig is, lehetetlen hallgatni bizonyos dolgokról.

Eddig úgy tudtuk, hogy a hatóságok a közönség érdekeit őrzik. Amikor még a villamosokat magántársaságok kezelték, a főváros például árgus szemekkel leste, mit művelnek a társaságok. Zsúfolva jártak a kocsik? Nyomban rájuk cserdített, hogy több kocsit járassanak. Nem volt kifogástalan a közlekedés? Íziben ment az írás, — hozzák jobb állapotba a felépítményt, változtassanak a relációkon és módosítsák a menetrendet! A viteldíjakat fel akarják emelni? Hát ez, kérem, egészen külön fejezet volt. Az emelést merényletnek, hogy ne mondjuk, szemtelenségnek minősítette a főváros, részletes kimutatásokat kért, számadásokat követelt, bizottságokat küldött ki, s a vége az lett, hogy az emelésnek helyt ad majd bornyúnyúzó kiskedden.

A kereskedelemügyi minisztérium megéppenséggel a villamostársaságok réme volt. Ha nagynehezen beleegyezett valamibe a főváros, a minisztérium ezer kifogást talált, a kákán is csomót keresett, hogy a közönségre újabb teher ne kerüljön. Szóval, a főváros is, a minisztérium is alaposan megizzasztotta a társaságokat, míg csak egyetlen egy kívánságukba is beleegyezett. Mióta a villamos a fővárosé, az izzasztás megszűnt. Most a villamos, a főváros és a minisztérium megelegszenek azzal, ha a közönség izzad — ők maguk könnyedén, elegánsan és fölényesen dobják kézről-kézre az emelési labdát. Még nem

volt rá eset, hogy az egyik vagy másik magánál tartotta vagy elejtette volna. Most sem történt meg — ma délután a minisztérium jóváhagyta a 70 százalékos emelést. A jövő héten a budapesti villamos lesz Közép-Európa legdrágább villamosa, az ő nyomán megindul a rendes drágasági folyamat, amelyet már könyv nélkül ismerünk, s a legsúlyosabb terhek alatt roskadozó fővárosi ember ismét nyomorultabb lesz néhány árnyalattal. Ez mind igaz. De ők megértik egymást — a villamos, a főváros és a minisztérium.